

Republika Hrvatska
Repubblica di Croazia
Općinski sud u Puli-Pola
Tribunale comunale di Pula-Pola
Stalna služba u Rovinju-Rovigno
Sezione distaccata di Rovinj-Rovigno
52210 Rovinj-Rovigno, Obala Pina Budicina 4

Posl.br. P-800/2018-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E
I
P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola, Stalna služba u Rovinju-Rovigno, po sucu mr. sc. Damiru Kapoviću, u parničnom postupku tužitelja Nikolaija Pshenichnyija iz Ruske federacije, 119620 Moskva, Pokryshkina 3, OIB: 86272516054, zastupanog po pun. ZOU Livija Marcana i Vedrana Marcana, odvj. iz Umaga, I. svibnja 4/I, protiv tuženog Cultus d.o.o. u likvidaciji Rovinj, Valsavie 1, OIB: 49470067719, zastupano po z.z. Yuliji Pshenichnayaja, a ona zastupana po pun. ZOU Filipa Simića i Lare Tončić iz Pule, Dobrilina 12, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 16. siječnja 2020. godine u prisutnosti pun. tužitelja i pun. z.z. tuženika Filipa Simića, odvj., dana 24. veljače 2020. godine

r i j e š i o j e

Odbija se tuženikov zahtjev radi osiguranjem parničnog troška. i

p r e s u d i o j e

I - Nalaže se tuženiku Cultus d.o.o. u likvidaciji, Rovinj, Valsavie 1, OIB: 49470067719 isplatiti tužitelju Nikolaiju Pshenichnyiju, OIB: 86272516054 iz Ruske Federacije, 119620 Moskva, Pokryshkina 3, stan 145, iznos 2.038.454,59 kuna (dvamilijunatridesetosamtisućačetiristopedesetčetitikuneipedesetdevetlipa) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a koje teku na isti iznos od 18. listopada 2017. godine do isplate, sve u roku 15 dana, a odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu u iznosu 521.824,91 kuna zajedno sa zahtjevom za isplatom zateznih kamata.

II - Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu 142.420,80 kune (stočetredesetdvijetisućčetiristodvadesetkunaiošamdesetlipa) u roku 15 dana, a odbija se tužiteljev zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu 97.992,43 kuna.

III - Odbija se tuženikov zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi (list 1) od 18. travnja 2018. godine (pečat ove Stalne službe 23. travnja 2018. godine) naveo da su tužitelj i Yulia Pshenichnaya, OIB: 32691031691, Rusija, 119620 Moskva, Pokryshkina 3, stan 145 kao članovi društva i bračni drugovi zajedno u svojstvu vjerovnika

pozajmili tuženiku tijekom razdoblja 2008.-2017. godine ukupan iznos od 5.120.559,00 HRK - što da je općepoznata činjenica objavljena na <http://rgfi.fina.hr/JavnaObjava-web/izbornik.do> te internet stranicama sudskog registra <https://sudreg.pravosudje.hr/registar>. Tužitelj da je dana 16. lipnja.2017. godine prestao biti član društva tuženika. Ugovor o prijenosu poslovnog udjela da nije sadržavao ugovor o cesiji ovo predmetne tražbine.

Tužitelj i Yulia Pshenichnaya da su bili u braku od 22. travnja 1998. godine do 2. travnja 2018. godine. Dana 10. listopada 2017. godine da je donijeta odluka o likvidaciji tuženika, a likvidacija da je upisana u sudskom registru 18. listopada 2017. godine. Jedini aktualni član društva tuženika i jedina osoba ovlaštena za zastupanje tuženika da je Yulia Pshenichnaya. Tužitelj je dalje naveo da Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - u daljnjem tekstu ZOO) čl. 41. st. 3. propisuje da kad u nekoj djeljivoj obvezi ima više vjerovnika, tražbina se dijeli među njima na jednake dijelove, ako nije što drugo određeno i svaki vjerovnik može zahtijevati samo svoj dio tražbine. Člankom 63. st. 2. ZOO-a da je propisano da ako iz odnosa među vjerovnicima ne proistječe što drugo, svakom solidarnom vjerovniku pripada jednak dio. Dakle, tuženik da je dužan tužitelju 2.560.279,50 HRK te Yuliji Pshenichnaya 2.560.279,50 HRK. Predmet ovog postupka da je samo dio tražbine tužitelja prema tuženiku kao vjerovnika prema dužniku, a ne (bivšeg) člana društva prema trgovačkom društvu. Slijedom navedenog, tužitelj je predlagao donijeti odluku kao u izreci ove presude, potražujući 2.560.279,50 kuna.

Tuženik je u odgovoru na tužbu (list 45-46) od 24. svibnja 2019. godine postavio zahtjev za osiguranjem parničnog troška na način da tužitelj položi na sud iznos koji će biti dovoljan za namirenje svih troškova koji će u ovoj parnici nastati za tuženika, a obzirom da je tužitelj strani državljanin i sa prebivalištem u stranoj državi. Tuženik se nadalje protivio tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te predložio da se isti odbije kao neosnovan uz obvezu tužitelja da tuženiku naknadi parnični trošak.

Tužitelj, iako da navodi da je bio u braku s Yulijom Pshenichnayom, svjesno i sa očiglednom prijevaramom namjerom da propušta navesti u svojoj tužbi da je s istom zaključio u Moskvi 22. lipnja 2017. bračni ugovor. Tužitelj da je tim bračnim ugovorom s Yulijom Pshenichnayom podijelio veći dio njihove imovine stečene tokom braka, a u koju imovinu da su spadala i dva stana u Republici Hrvatskoj, a koji stanovi da su tim ugovorom pripali Yuliji Pshenichnaya, iako su stanovi formalno bili upisani kao vlasništvo tuženika. Naime, poslovni udjeli samog tuženika prije sklapanja bračnog ugovora da su bili u vlasništvu tužitelja i Yulije Pshenichnaye, a sam tuženik da je bio vlasnik navedenih stanova koji su imali bračnim ugovorom pripast Yuliji Pshenichnaya.

Bračnim ugovorom tužitelj i tada njegova supruga Yulia da su se sporazumjeli da nekretnine iz ugovora koje se nalaze u Rusiji pripadnu u vlasništvo tužitelju, a nekretnine - stanovi izvan Rusije da pripadnu u vlasništvo Yuliji Pshenichnaya. U bračnom ugovoru da je posebno više puta poslije opisa svakog stana koji pripada Yuliji Pshenichnaya navedeno da nije potrebna tužiteljeva suglasnost za otuđenje navedenih stanova. Naravno pri tome da se misli, a to da je jedino logično, da Yulija Pshenichnaya može slobodno otuđiti stanove jer da su njezino vlasništvo. Istina, da je međutim, da su ta dva stana formalno upisana kao vlasništvo tuženika. Baš iz tog razloga da je tužitelj prenio poslovne udjele tuženika na Yuliju ugovorom o prijenosu poslovnog udjela u društvu Cultus d.o.o. kod javnog bilježnika Denisa Krajcara u Puli. Po izvršenom prijenosu poslovnih udjela tužitelj da više nije imao ništa, niti ikakvih prava niti obveza prema tom društvu, a što da je sve u skladu s bračnim ugovorom pa da je potpuno nepotrebna konstatacija tužitelja iz tužbe da taj ugovor nije sadržavao ugovor o cesiji predmetne tražbine.

Novčani iznos kojeg tužitelj potražuje od tuženika da je ustvari novčani iznos koji da su tužitelj i Yulija uložili na račun tuženika upravo za kupnju navedenih stanova. Tužitelj da je sada zamislio i pokušava dobiti nazad novac za kupnju tih stanova iako da je jasno dogovorio da ti stanovi

imaju pripasti njegovoj tadašnjoj supruzi Yuliji. Tužitelj da pokušava za sebe zadržati nekretnine u Rusiji (koje da su više nego li dvostruko veće vrijednosti u odnosu na nekretnine izvan Rusije) te još praktički dobiti i stan u Hrvatskoj (u Puli u Benussijevoj ulici), a sve obzirom na to da je drugi stan u Hrvatskoj već prodan u ovršnom postupku (kod ovoga suda posl.br.Ovr-3137/2015).

Zaključno, a to da je jedino i odlučno, da jeste to da je prava volja stranaka prilikom zaključenja bračnog ugovora bila ta da upravo Yulija Pshenichnaya dobije u vlasništvo dva stana u Hrvatskoj koja da su upisana na ime tuženika. Istovremeno da je dogovoreno da joj (supruzi Yuliji) tužitelj neće praviti nikakvih problema oko prijenosa prava vlasništva na njezino ime te da je čak i pisano dogovoreno da nije potrebna nikakva suglasnost tužitelja za daljnje otuđenje tada dva stana.

Dakle, da je potpuno jasno, da novac kojeg tužitelj traži u ovom sporu, jeste novac koji da su tužitelj i njegova supruga položili na račun tuženika radi kupnje stanova koji su njihovim bračnim ugovorima imali pripasti supruzi. S tim novcem i stanovima tužitelj od trenutka zaključenja bračnog ugovora da više nema ništa. Slijedom navedenoga predloženo je kao u uvodu da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti kao neosnovan i potraživani su troškovi postupka.

Sud je tijekom dokaznog postupka proveo dokaze predložene po strankama, uvidom, čitanjem i pregledavanjem dokumentacije i to:

- ispis mrežnih stranica Fine (list 2);
- preslike financijskog izvještaja za 2017. godinu za tvrtku Cultus d.o.o. u likvidaciji Rovinj sa bilješkama uz financijska izvješća od 24. studenoga 2017. godine (list 3-4 i 5-8);
- preslike financijskog izvještaja za 2009. godinu za tvrtku Cultus d.o.o. u likvidaciji Rovinj sa bilješkama uz financijska izvješća od 11. svibnja 2010. godine (list 9-10 i 11-14);
- preslika društvenog ugovora o osnivanju društva s ograničenom odgovornošću od 31. siječnja 2008. godine (list 15-20);
- preslika zapisnika javnog bilježnika Denisa Krajcara iz Pule od 10. listopada 2017. godine (list 21-25);
- preslika povijesnog izvotka iz sudskog registra za tvrtku Cultus d.o.o. u likvidaciji Rovinj od 14. travnja 2018. godine (list 26-31);
- preslika vjenčanog lista na ruskom i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik (list 32-39);
- preslika isprave na ruskom jeziku (list 39-40);
- preslika bračnog ugovora na ruskom, hrvatskom i slovenskom jeziku (list 48-56);
- preslika ugovora o prijenosu poslovnog udjela u društvu Cultus d.o.o. od 16. lipnja 2017. godine (list 57-60);
- preslika prijave tražbine od 18. travnja 2018. godine sa dostavnicom (list 62-63);
- zapisnik od 29. lipnja 2018. godine (list 64);
- dokumentacija dostavljena uz podnesak tužitelja 11. srpnja 2018. godine (list 66-103);
- preslika uvjerenja o razvodu braka na hrvatskom i ruskom jeziku (list 113-118);
- zapisnik od 15. listopada 2018. godine sa iskazima saslušanog tužitelja i z.z. tuženika Yulije Pshenichnaye i priložima (list 119-122 i 123-201);
- zapisnik od 17. siječnja 2019. godine sa iskazima saslušanih svjedoka Željka Valente i Korada Sergovića i priložima (list 208-210 i 211-215);
- dopis sudske vještakinje Nade Nenadić, dipl. oec. od 14. svibnja 2019. godine (list 226);
- dopis vještakinje Nenadić od 3. lipnja 2019. godine sa priložima (list 229-231);
- pisani nalaz i mišljenje vještakinje Nade Nenadić, dipl. oecc. od 3. srpnja 2019. godine sa priložima (list 234-387);
- zapisnik od 16. siječnja 2020. godine (list 400-401).

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka i izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

Tuženikov zahtjev za osiguranje parničnog troška neosnovan je u cijelosti jer je protivan odredbi čl. 17. Haške konvencije o građanskom postupku od 5. ožujka 1954. godine objavljene u Sl. l. bivše FNRJ MU 6/62, kojoj je ratifikacijom o sukcesiji Republika Hrvatska postala strankom konvencije 8. listopada 1991. godine (NN MU 4/94), a koju je ratificirao i bivši SSSR te notifikacijom o sukcesiji Ruska Federacija postala strankom. Odredba čl. 17. Haške konvencije o građanskom postupku od 5. ožujka 1954. godine propisuje da se državljanima jedne od država ugovornica, koji imaju svoj domicil u jednoj od tih država, a koji se pojave kao tužitelji ili kao intervenijenti pred sudovima neke druge od tih država, nikakva kaucija ni deponiranje, ma pod kojim nazivom to bilo, ne može se nametnuti, bilo stoga što su stranci, bilo uslijed toga što nemaju domicila ili mjesto prebivališta u toj zemlji. Isto pravilo će se primijeniti na plaćanje koje bi se tražilo od tužitelja ili intervenijanata radi osiguranja sudskih troškova. Stoga je sud donio odluku kao u izreci ovoga rješenja.

Nesporno je su utvrđene slijedeće odlučne činjenice i to:

- tužitelj Nikolai Pshenichnyi i z.z. tuženika Yulia Pshenichnya sklopili su brak 22. travnja 1998. godine u Moskvi, Ruska federacija, jer to proizlazi iz ovjerenog prijevoda vjenčanog lista Matičnog ureda za građanska stanja Grada Moskve od 22. travnja 1998. godine (list 33), a razveli su se 2. travnja 2018. godine temeljem rješenja suda o razvodu braka suca sudske jedinice Pravosudnog okruga br. 186 regije Trojarsko-Nikolino u Moskvi broj predmeta 2-80/18 (list 193-195) koje je rješenje postalo pravomoćno 4. svibnja 2018. godine, jer to proizlazi iz uvjerenja o razvodu braka Matičnog ureda od 18. svibnja 2018. godine (list 113) i navedenog rješenja o razvodu braka;

- tužitelj i z.z. tuženika osnovali su trgovačko društvo Cultus d.o.o. Rovinj, Valsavie bb temeljem društvenog ugovora o osnivanju društava s ograničenom odgovornošću od 31. siječnja 2008. godine (list 15-20) temeljnim kapitalom 20.000,00 kuna od čega je tužitelj uplatio 9.800,00 kuna, a z.z. tuženika 10. 800,00 kuna;

- dana 16. lipnja 2017. godine tužitelj i z.z. tuženika sklopili su ugovor o prijenosu poslovnog udjela u društvu Cultus d.o.o. (list 57-60) kojim je tužitelj prenio na tadašnju suprugu i z.z. tuženika u cijelosti svoj poslovni udio u nominalnom iznosu 9.800,00 kuna i z.z. tuženika postala je samovlasnica poslovnih udjela u iznosu 20.000,00 kuna ili 100%;

- prema financijskom izvještaju za 2017. godinu za tvrtku Cultus d.o.o. u likvidaciji predanom 24. studenoga 2017. godine pod dugoročne obveze tvrtke za tekuću 2017. godinu stoji iznos 5.120.559,00 kuna (list 3), a prema bilješci 9. bilješki uz navedeno financijsko izvješće od 24. studenoga 2017. godine (list 7) dugoročne obveze obuhvaćaju dugoročnu obvezu prema osnivačima što na dan 17. listopada 2017. godine iznosi 5.120.559,00 kuna vezano uz sporazum o zajmu, koji su zajmodavac i zajmoprimac svojim potpisom ovjerali;

- tužitelj i z.z. tuženika sklopili su bračni ugovor dana 22. lipnja 2018. godine (list 48-49), kojim su odredili imovinskopravni režim za imovinu stečenu za vrijeme trajanja braka, kao i za slučaj razvoda, prema kojem (čl. 2 bračnog ugovora) sva pokretna i nepokretna imovina, gdje god da se nalazi i što god da predstavlja, uključujući stanove, stambene kuće, zemljišta u Ruskoj federaciji i izvan njenog teritorija, pokretna imovina, prava koja moraju biti sukladno zakonodavstvu odgovarajuće registrirana (upisana u državne odnosno druge registre), imovina koja ima povijesnu, umjetničku, kulturnu ili drugu vrijednost, vrijednosnice i druga imovina, koju su stekli supružnici za vrijeme trajanja njihova braka te novčani iznosi, temeljni ulozi kod pravnih osoba, investicijska ulaganja, uključujući ulaganja u gradnju, stjecanje i rekonstrukciju nepokretne imovine te druga ulaganja supružnika izvršena za vrijeme trajanja njihovog braka su za vrijeme trajanja braka priznata kao zajednička imovina supružnika, a u slučaju razvoda braka, kao suvlasništvo supružnika, pri čemu bi svakome od supružnika pripao jednak dio, osim u slučajevima koje predviđa bračni ugovor;

- prema provedenom računovodstveno-financijskom vještačenju stalne sudske vještakinje Nade Nenadić, dipl. oec. iz Rovinja od 3. srpnja 2019. godine (list 234-236) na temelju pregledanih prometa po računu HR72 2484 0081 1046 1167 6 za razdoblje od 17. ožujka 2008. godine do 31. prosinca 2013. godine koje je podatke dobila od Raiffeisenbank Austria d.d. Poslovnica Rovinj (list 281-364) obveze za dugoročne zajmove članova društva od 2014. do 2017. godine (list 365-382) i pojašnjenja banke (list 382-387), dane pozajmice društvu Cultus d.o.o. Rovinj iznosile su 4.076.909,18 kuna od čega na tužitelja otpada 548.046,40 kuna, a na z.z. tuženika 3.528.862,78 kuna, a vještačenje je sud ocijenio istinitim i vjerodostojnim te izvršenim stručno i profesionalno, na temelju dokumentacije u spisu i stranke nisu imale primjedbi na vještačenje.

Za tuženika je bilo sporno da bi tužitelj imao pravo na povrat ikakvog novca kojeg su on i z.z. tuženika položili na račun tuženika, tvrdeći da su to činili radi kupnje stanova koji su bračnim ugovorom imala pripasti bivšoj tužiteljevoj supruzi (z.z. tuženika), čemu se tužitelj protivio navodeći da predmet bračnog ugovora nije bio prijenos 5.120.559,00 kuna, niti tužiteljeva tražbina u iznosu 2.560.289,50 kuna prema tuženiku, a da to nije bio niti predmet ugovora o prijenosu poslovnih udjela.

Da su predmetni novčani zajmovi od osnutka tvrtke Cultus d.o.o. pa nadalje do 2017. godine dani od strane tužitelja i z.z. tuženika radi kupnje nekretnina u Hrvatskoj potvrdili su i saslušani tužitelj i z.z. tuženika na zapisniku dana 15. listopada 2018. godine (list 119-122), i pojasnili su da se tvrtka bavila restoranom sa pizzerijom i teniskim terenima, a sve sa ciljem da tadašnji supružnici žive i rade u Hrvatskoj. Ali tvrtka nije dobro poslovala pa je restoran prodan.

Zakonska zastupnica tuženika Yulia Pshenichaya je izjavila da su predmetnu pozajmicu u iznosu skoro 8.000.000,00 kuna (prema nalazu vještakinje 7.930.918,76 kuna) ona i tužitelj kao zajednički novac uplatili na račun tvrtke Cultus, a sve u jednom vremenskom razdoblju od godine-godine i pol dana, a dug tvrtke prema njoj i tužitelju da se smanjio za oko 3.500.000,00 kuna, a koji su novac dobili od prodaje restorana.

Saslušani svjedoci Željko Valenta, javnobilježnički prisjednik javnog bilježnika Denisa Krajcara iz Pule i Korado Sergović, računovođa tvrtke Cultus d.o.o. Rovinj, iskazivali su na zapisnik dana 17. siječnja 2019. godine (list 208-210 na zapisniku pogrešno napisana godina 2018., a pravilno je 2019.), o sastavljanju ugovora o prijenosu poslovnog udjela u društvu Cultus d.o.o. dana 16. lipnja 2017. godine u obliku javnobilježničkog akta i o izradi financijskog izvještaja i bilješki uz iste, ali nisu znali ništa o nekakvom usmenom dogovoru tužitelja i z.z. tuženika vezano za predmetne pozajmice.

Temeljem odredbe čl. 36. st.1. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima (NN 53/91 i 88/01 - u daljnjem tekstu ZRSZ) koji se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, je je bio na snazi u vrijeme podnošenja tužbe, za osobne i zakonske imovinske odnose bračnih drugova mjerodavno je pravo države čiji su oni državljani. Kako su tužitelj i z.z. tuženika državljani Ruske federacije, za prethodno pitanje ovoga spora mjerodavno je pravo Ruske federacije. Sukladno Obiteljskom zakonu Ruske Federacije (u daljnjem tekstu OBZRF) i poglavlju 7. Pravi režimi imovine supružnika predano u spis po pun. z.z. tuženika na zapisniku dana 15. listopada 2018. godine (list 182-190) i izravno pun. tužitelja ispisanom od strane javnog bilježnika E. E. Prokošenkove iz Moskve na ruskom jeziku i u prijevodu izvoda iz OBZRF-a, regulirani su pojam pravnog režima imovine supružnika (čl. 33. OBZRF-a), zajednička imovina supružnika (čl. 34. OBZRF-a), posjedovanje, korištenje i raspolaganje zajedničkom imovinom supružnika (čl. 35. OBZRF-a), pojedinačna imovina svakog od supružnika (čl. 36. OBZRF-a), priznavanje imovine svakog od supružnika njihovom zajedničkom imovinom (čl. 37. OBZRF-a), dioba zajedničke imovine supružnika (čl. 38. OBZRF-a), određivanje udjela u diobi zajedničke imovine supružnika (čl. 39. OBZRF-a).

Nadalje poglavlje 8. Ugovorni režim imovine supružnika regulira pitanja ugovora o braku (čl. 40. OBZRF-a), zaključivanje ugovora o braku (čl. 41. OBZRF-a), sadržaj ugovora o braku (čl. 42. OBZRF-a), promjene i raskida ugovora o braku (čl. 43. OBZRF-a), priznanje bračnog ugovora nevaljanim (čl. 44. OBZRF-a) te poglavlje 9. Odgovornost supružnika prema obvezama i to ovrhe imovine supružnika (čl. 45. OBZRF-a) i jamstva prava vjerovnika kod zaključivanja, izmjene i raskidanja ugovora o braku (čl. 46. OBZRF-a).

Sukladno odredbi čl. 38. st. 1. OBZRF-a dioba zajedničke imovine supružnika može se proizvesti i za vrijeme, i nakon prestanka braka na zahtjev bilo kojeg od supružnika, a također u slučaju podnošenja zahtjeva vjerovnika za diobu zajedničke imovine supružnika radi naknade duga na račun dijela imovine jednog od supružnika u zajedničkoj imovini supružnika. Zajednička imovina supružnika može se podijeliti između supružnika prema njihovom sporazumu, a sporazum o diobi zajedničke imovine koju su supružnici stekli tijekom braka mora biti ovjeren od strane javnog bilježnika (čl. 38. st. 2. OBZRF-a). Zajednička imovina supružnika definirana je odredbom čl. 34. st. 1. OBZRF-a kao imovina koju su bračni drugovi stekli tijekom braka, među ostalim i pokretne stvari i bilo koja druga imovina koju su bračni drugovi stekli tijekom braka, nezavisno od toga na ime koga od supružnika je stečena ili na ime koga ili od koga od supružnika su stečena novčana sredstva (čl. 34. st. 2. OBZRF-a).

Dakle, nesporno je da je pozajmica koju su tužitelj i njegova sada bivša supruga z.z. tuženika davali i ukupno dali tuženiku u iznosu 4.076.909,18 kuna od 2008. do 2017. godine, zajednička imovina i da se ta njihova zajednička tražbina ima podijeliti između njih prema sporazumu o diobi zajedničke imovine ovjerenom od strane javnog bilježnika, a u slučaju spora, dioba zajedničke imovine supružnika, kao i utvrđivanje udjela supružnika u ovoj imovini, provodi se u sudskom postupku sukladno čl. 38. st. 3. OBZRF-a. Dakle, kao prethodno pitanje odlučivanju o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja, prema odredbi čl. 12. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08 - ispravak, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19 - u daljnjem tekstu ZPP) ovaj je sud je riješio na način da je utvrdio da je predmetni novčani zajam u iznosu 4.076.909,18 kuna, zajednička imovina tužitelja i z.z. tuženika i to prema bračnom ugovoru od 22. lipnja 2017. godine u jednakim dijelovima, sukladno čl. 2. tog bračnog ugovora, koji pokretnu imovinu i novčane uloge, priznaje kao zajedničku imovinu supružnika. Odredba čl. 2. bračnog ugovora od 22. lipnja 2017. godine ujedno određuje da će u slučaju razvoda braka, zajednička imovina supružnika pripada kao suvlasništvo supružnika, pri čemu svakome od supružnika pripada jednak dio, osim u slučajevima koje predviđa taj bračni ugovor.

Predmetni bračni ugovor ne predviđa ništa za tražbine bivših bračnih drugova, dakle niti za novčani zajam koji su dali trgovačkom društvu Cultus d.o.o. Rovinj, isti regulira konkretna pitanja kome od bivših bračnih drugova (u vrijeme sklapanja bračnog ugovora bili su još uvijek u braku), kao što su parkirna mjesta i stan u Moskvi te stanovi u Rovinju, Puli i Sloveniji. Što znači da prema ruskom obiteljskom pravu sporni novčani zajam predstavlja bračnu stečevinu tužitelja i z.z. tuženika u jednakim dijelovima, odnosno na tužitelja otpada 2.038.454,59 kuna, a na z.z. tuženika otpada 2.038.454,59 kuna. Pri tome prigovor tuženika da su se tužitelj i z.z. tuženika usmeno dogovorili kad su sklopili ugovor o prijenosu poslovnog udjela u društvu Cultus d.o.o. da tužitelj prijenosom svog poslovnog udjela više ništa nema sa Cultus d.o.o. nit sa bivšom suprugom, z.z. tuženika, nije osnovan, jer sukladno odredbi čl. 38. st. 2. OBZRF-a takav sporazum o diobi zajedničke imovine koju su supružnici stekli tijekom braka mora biti ovjeren od strane javnog bilježnika, a to nije slučaj.

Temeljem odredbe čl. 41. st. 1. ZOO-a obveza je djeljiva ako se ono što se duguje može podijeliti i ispuniti u dijelovima koji imaju ista svojstva kao i cijela činidba, i ako ono tom podjelom ne gubi ništa od svoje vrijednosti, inače obveza je nedjeljiva. Nedvojbeno je da je obveza tuženika prema tužitelju i z.z. tuženiku djeljiva i da se može ispuniti jer je riječ o novčanoj obvezi tuženika.

Temeljem odredbe čl. 63. st. 2. ZOO-a ako iz odnosa među vjerovnicima ne proistječe što drugo, svakom solidarnom vjerovniku pripada jednak dio.

Stoga, kako je nesporno da tužitelj i z.z. tuženika imaju solidarno prema tuženiku novčanu tražbinu u iznosu 4.076.909,18 kuna, tužitelj i z.z. tuženika pripada jednak dio ili 2.038.454,59 kuna.

Slijedom navedenog, sud je utvrdio postojanje novčane tražbine tužitelja prema tuženiku u iznosu 2.038.454,59 kuna, koju mu tuženik nije ispunio niti vratio i valjalo je tuženiku naložiti da tužitelju isplati 2.038.454,59 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 18. listopada 2017. godine kada je likvidacija tuženika upisana u sudskom registru (list 29) do isplate sukladno čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a. Pri tome pravno shvaćanje tuženika da tužitelj pokušava za sebe zadržati nekretnine u Rusiji koje da su i više nego dvostruko veće vrijednosti od nekretnina izvan Rusije, od kojih da je jedan stan u Hrvatskoj prodan u ovršnom postupku Ovr-3137/2015 i da je prava volja stranaka prilikom zaključivanja bračnog ugovora bila da upravo Yulija Pshenichnaya dobije u vlasništvo dva stana u Hrvatskoj koja su bila upisa na ime tuženika i da je dogovoreno istovremeno da tužitelj neće supruzi raditi nikakvih problema oko prijenosa prava vlasništva nas njezino ime i da je pisano dogovoreno da nije potreban nikakva suglasnost tužitelja za daljnje otuđenje tada dva stana, nije osnovano. Naime, predmet bračnog ugovora nije bila predmetna novčana tražbina tužitelja i z.z. tuženika prema tuženiku, jer da je bila predmetom tada je ona morala biti sastavnim dijelom toga bračnog ugovora, a nije. Što se tiče pitanja kome pripada koja nekretnina i kako će se to riješiti među bračnim supružnicima, ono nije od značaja za rješavanje ove parnice, jer nije obuhvaćalo predmetnu novčanu tražbinu, zajama koju su tužitelj i njegova supruga dali društvu Cultus d.o.o. Rovinj.

Sud je stoga donio odluku kao u točki I. izreke ove presude odbijajući tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom djelu u iznosu 521.824,91 kuna zajedno sa zahtjevom za isplatom zateznih kamata, zato jer je tužitelj ustrajao kod visine tužbenog zahtjeva i nakon provedenog računovodstveno-financijskog vještačenja prema kojem je predmetni zajam tuženiku iznosio 4.076.909,18 kuna, a polovica toga iznosa je 2.038.454,59 kuna, a ne 2.560.279,50 kuna.

Temeljem propisa iz čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a, a sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15), tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi troškove parničnog postupka za sastav tužbe od 19. travnja 2018. godine 2.560,20 bodova (Tbr. 7. toč. 1), za pribavu društvenog ugovora iz sudskog registra i pribavu povijesnog izvotka iz sudskog registra - za svaku pribavu 25 bodova (Tbr. 32. st. 3.), za sastav podneska od 7. lipnja 2018. godine - 2.560,20 bodova (Tbr. 8. toč. 1.), za zastupanje na ročištima 29. lipnja i 15. listopada 2018. godine, 17. siječnja 2019. godine i 16. siječnja 2020. godine - za svako ročište 2.560,20 bodova (Tbr. 9. toč. 1.) i za sastav podneska od 24. srpnja 2019. godine 2.560,20 bodova (Tbr. 8. toč. 1.) iznosi 17.971,40 bodova, množeno sa 10,00 kuna (Tbr. 50.) iznosi 179.714,00 kuna te uvećano za PDV 25% - 44.928,50 kuna, iznosi 224.642,50 kuna. Navedenom iznosu valja pribrojiti troškove nagrade, naknade i pristojbe bilježnika za povijesni izvadak iz sudskog registra u iznosu 41,25 kuna, trošak simultanog prevođenja po stalnom sudskom tumaču za ruski jezik Ljubov Ilić iz Rovinja u iznosu 1.200,00 kuna i trošak vještačenja 5.049,48 kuna, ukupno 230.933,23 kuna, zbrojeno sa troškovima sudskih pristojbi za tužbu u iznosu 5.000,00 kuna sukladno Tar. br. 1. st. 1. Tarife sudskih pristojbi koja čini sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (NN 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) i za presudu u iznosu 5.000,00 kuna sukladno Tar. br. 2. st. 1. Tarife sudskih pristojbi koja čini sastavni dio Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (NN 53/19), odnosno sveukupno 240.933,23 kuna. Kako je tužitelj ukupno potraživao 240.413,23 kuna na ime troškova postupka, to je valjalo njegov zahtjev prihvatiti u cijelosti obzirom da je sud vezan zahtjevom tužitelja (čl. 2. st. 1. ZPP-a).

Dakle, kako je tužitelj ukupno potraživao 2.560.279,50 kuna, a dosuđeno mu je 2.038.454,59 kuna, to je tužitelj uspio sa 79,62% pa je valjalo od tužiteljevog uspjeha odbiti tuženikov uspjeh u visini 20,38% i dobiti 59,24%.

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Puli - Pola

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-800/2018-43
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: mr. sc. Damir Kapović
Datum pravomoćnosti: 03.04.2024.
Datum ovršnosti: 04.06.2024.

Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: p r e s u d i o j e

I Žalba se djelomično uvažuje, a u pretežnom dijelu odbija kao neosnovana te se presuda Općinskog suda u Puli-Pola, Stalne službe u Rovinju poslovni broj P-800/2018-43 od 24. veljače 2020.:

a) potvrđuje:

- u pobijanom dijelu točke I izreke kojom je naloženo tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 2.038.454,59 kuna (dvamilijunatridesetosamtisućačetiristo-pedesetčetirikuneipedesetdevetlpa) sa zateznim kamatama od 24. svibnja 2018. pa do dana plaćanja
- u točkama II i III izreke

b) preinačuje u pobijanom dijelu točke I izreke kojom su na dosuđen iznos glavne tražbine suđene zatezne kamate od 18. listopada 2017. do 23. svibnja 2018. na način da se zahtjev u tom dijelu odbija kao neosnovan

II Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Broj zapisa: **9-30868-a214d**

Kontrolni broj: **0696f-3b105-f3a40**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=38304616284.1.37, CN=OPĆINSKI SUD U PULI-POLA, L=PULA,
OID.2.5.4.97=VATHR-38304616284, O=OPĆINSKI SUD U PULI-POLA, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

